

Список використаних джерел:

1. Гринев Б.В., Гусев В.А., Редько В.В. Инновационные перспективы Украины. – Х.: НТК «Институт монокристал лов», 2003. – С. 46–47.
2. Економіка знань та її перспективи для України / За ред. акад. НАН України В.М.Гейця (на правах рукопису). – К.: Ін-т екон. прогноз., 2004. – С. 161.
3. Рожен А. Інновація – покойник на свадьбе (інтерв'ю з ректором НТУ «КПІ» академіком НАН України М.Згуровським) // Зеркало недели. – 2004. – № 18.
4. Щедровицкий П. Проблема развития и инновационная экономика // <http://novaman.spb.ru/shedr.shtml>

КЛАСИФІКАЦІЯ ОСВІТНІХ ЕЛЕКТРОННИХ РЕСУРСІВ

Камишин В.В.
(Київ, Україна)

Освітні електронні ресурси можна класифікувати за наступними ознаками: функціональним призначенням; структурою; організацією тексту; характером вихідних даних; цільовим призначенням; групою користувачів; наявністю друкарського еквіваленту; природою основних даних; ступенем дидактичного забезпечення; видом освітньої діяльності, в якій використовуються освітні електронні ресурси; характером взаємодії користувача і освітніх електронних ресурсів; технологією розповсюдження; залежно від форми власності.

Окрім зазначеного, освітні електронні ресурси класифікуються за функціональним призначенням (за функцією, що виконується у навчальному процесі) поділяються на:

- програмно-методичні (навчальні плани і навчальні програми);
- навчально-методичні (методичні вказівки, що містять матеріали з методики викладання навчальної дисципліни, вивчення курсу, виконання курсових і дипломних робіт);
- навчально-дидактичні (підручники, навчальні посібники, конспекти навчальних занять тощо);
- допоміжні (практикуми, збірники задач і вправ, хрестоматії, книги для читання, довідники тощо);
- контролюючі (тестові програми, бази даних).

Освітні електронні ресурси з урахуванням структури можна віднести до:

- односторонніх – випущені у вигляді одного електронного носія;
- багатосторонніх – що складаються з двох або більше пронумерованих частин, кожна з яких на окремому носії, але є одним цілим за змістом і оформленням;
- електронної серії – це сукупність томів, що об'єднані спільною тематикою та метою і виходять в однотипному оформленні.

Освітні електронні ресурси за організацією тексту поділяються на моновидання та збірки. Моновидання містить працю одного автора, а збірка – праці декількох авторів. Підручник, навчальний посібник, навчальний курс або конспект навчальних занять, можуть видаватись у вигляді моновидань, а практикум, хрестоматія, книга для читання – у вигляді збірок. Що стосується навчальних програм та планів, методичних рекомендацій, завдань для практичних занять, то їх випускають у вигляді моно видань [1].

За характером вихідних даних можна виділити наступні традиційні види: навчальна програма, навчальний план, методичні рекомендації, програми практик, завдання для практичних занять, підручник, навчальний посібник, конспект навчальних занять, хрестоматія, книга для читання тощо.

За цільовим призначенням освітні електронні ресурси поділено на:

– офіційні – публікуються від імені державних органів, установ, відомств або суспільних організацій, що містять матеріали нормативного та директивного характеру;

– наукові – містять відомості про теоретичні або експериментальні дослідження, історичні документи;

– науково-популярні – містять відомості про теоретичні або експериментальні дослідження в галузі науки, культури, техніки, викладені у формі, доступній читачу-неспеціалісту;

– довідкові – містять короткі відомості наукового та прикладного характеру, розташовані в порядку, зручному для їх швидкого пошуку, але не призначені для послідовного читання;

– рекламні – містять викладені у зацікавленій формі повідомлення про продукти (наприклад, навчальні програми, книги, реферати тощо), освітні послуги, навчальні заходи з метою створення попиту на них [2].

За групою користувачів їх можна поділити на освітні електронні ресурси для: учнів, студентів, дипломованих фахівців, магістрів, науково-педагогічних працівників та вчителів.

За наявністю друкарського еквіваленту виокремлюють дві групи освітніх електронних ресурсів: електронні аналоги паперового навчального видання – це видання, що відтворюють відповідне паперове видання (розташування тексту на сторінках, ілюстрації, посилання, примітки тощо); самостійні освітні електронні ресурси – що не мають паперових аналогів (існують лише в електронному варіанті).

Список використаних джерел:

1. Стрижак О.Є., Величко В.Ю., Камишин В.В. Теоретичні основи проектування інформаційних середовищ як педагогічних систем, спрямованих на підтримку творчої діяльності учнів: Монографія / С.А. Комов, О.В. Лісовий, О.В. Палагін, М.Г. Петренко, М.П. Шишкіна, Т.І. Чернецька, А.І. Канюка. – К. : Інформаційні системи, 2010. – 164 с.

2. Стрижак О.Є., Востров Г.М., Камишин В.В. Функціонування регіонально-розподіленої мережі пошуку і розвитку обдарованих дітей: Метод. рекомендації / Г.М. Кушнір, Л.В. Михайлик, А.І. Канюха, А.В. Стасюк, В.У. Кузьменко та ін. – К.: Інформаційні системи, 2010. – 232с.

РУХ ДО СТВОРЕННЯ УНІВЕРСИТЕТІВ СВІТОВОГО КЛАСУ

Саух П.Ю.

(Київ, Україна)

Ідея «університету світового класу» стала в наш час особливо привабливим трендом, який не просто означає покращення якості освіти й наукових досліджень, а й, що більш важливо, розвиток спроможності конкурувати на глобальному ринку освітніх послуг, завдячуючи набуттю, культивуванню й продукуванню передових і проривних знань. Наприклад, Джаміл Салмі в роботі